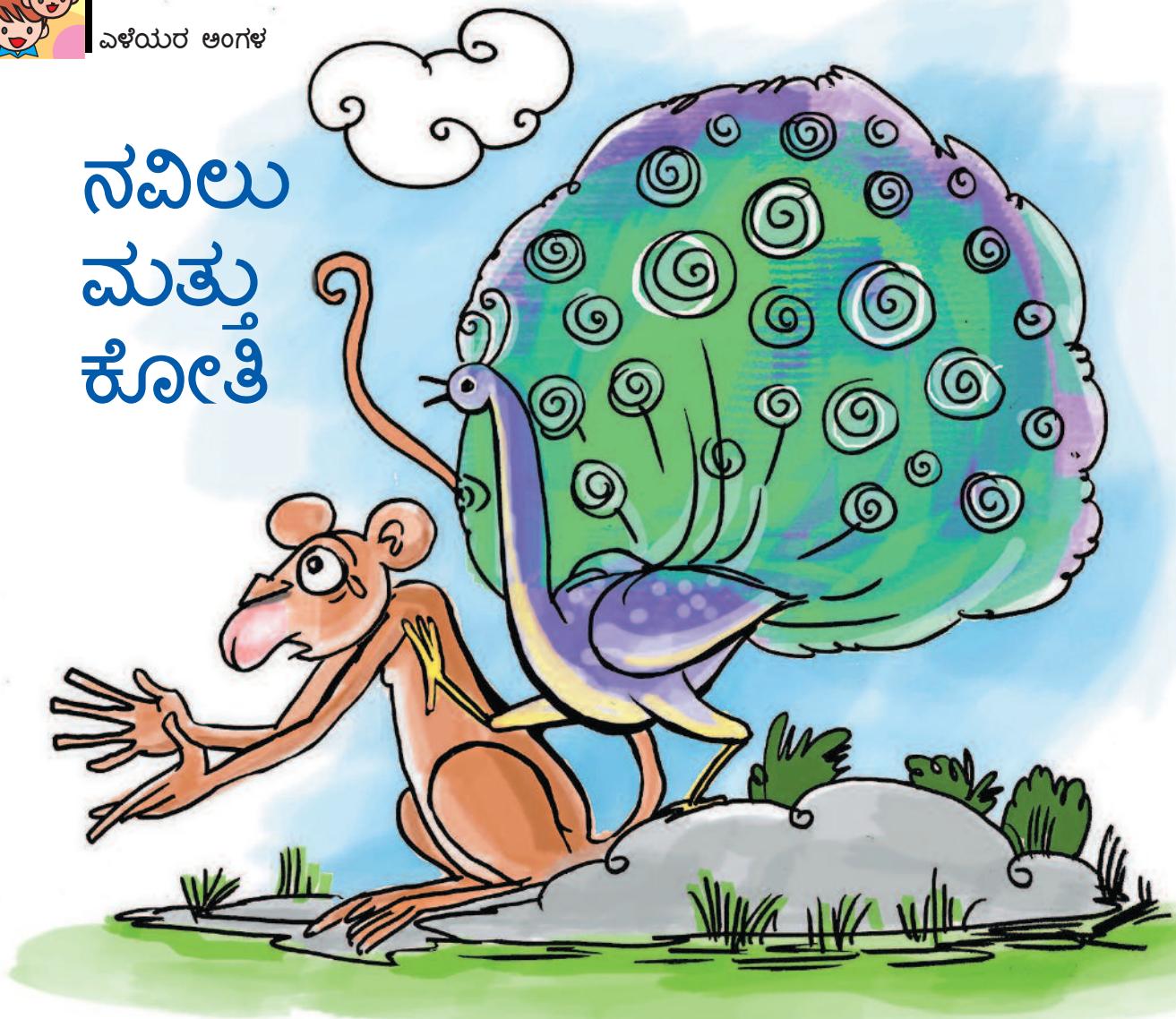

ನವಿಲು ಮತ್ತು ಕೋತೀ

ಅರಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳು ವಾಸವಾಗಿದ್ದವು. ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ನವಿಲು ಹಾಗೂ ಒಂದು ಕೊತ್ತಿ ಸೈಕ್ಹದಿಂದ ಇದ್ದವು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಒಳ್ಳೇ ಸೈಕವಿದ್ದರೂ ನವಿಲಿಗೆ ತಾನು ಬಲು ಸುಂದರ, ಕೊತ್ತಿ ಕುರುಬಿ ಎನ್ನುವ ಅಹಂ ಇತ್ತು. ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಾಗಲೇಲ್ಲ ಕೊತ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ, ಕೊತ್ತಿಯ ಕುರುಪವನ್ನು ಹೀರುತ್ತಾಳಿಸುವುದೂ ವಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊತ್ತಿ ಇದರಿಂದ ಬೆಂಜರ ಪಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುದೇ, ನವಿಲು ಹೇಳೇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ, ತಾನು ಕುರುಬಿಯೇ ಅಂತ ಸುಮಾರ್ದುಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊತ್ತಿಯ ಈ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಅವರ ಸೈಕದಲ್ಲಿ ಬಿರುಕು ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕಾಡಿನ ಕೆಲವು ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಈ ಸೈಕ ಸರಿ ಎನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಈ ಸೈಕವನ್ನು

■ ನಾಗೀಂದ್ರ ಚಕ್ರಗಿರಿ

ಕರೆ: ಸಂಕೋಜ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ಮುರಿಯಚೇಕೆಂದು ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡವು. ಈ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಲ್ಲಾ ನವಿಲಿನ ಹತ್ತರ ಹೊಗಿ 'ಅಯ್ಯಾ ನವಿಲಣಿ, ನಿನ್ನ ವರ್ತನೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ. ಸುಂದರ ಪಕ್ಷಿಯಾದ ನೇನು ಕುರುಬಿಯಾದ ಪ್ರಾಣಿಯೊಂದರ ಸೈಕ ಮಾಡಿದ್ದಿಂದ್ಯಾ? ನಿನ್ನ ಸೈಕಕ್ಕೆ ಕೊತ್ತಿ ಎಳ್ಳಷ್ಣ್ಣ ಅರ್ಹವಲ್ಲ, ಜೊತೆಗೆ ನೆನೆಬ್ಬಿ ಒಳ್ಳೇ ನೃತ್ಯಗಾರ. ಆ ಕೊತ್ತಿಯ ಸಹವಾಸ ಮಾಡಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುವದನ್ನೇ ನೀಲಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿಯು. ನಮ್ಮುತ್ತಹ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದನೆ ಮಾತೂ ಸಹ ಆಡತ್ತಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ನವಿಲು ಸೈಕದಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ನಗುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಬದಲಾಗು' ಎಂದವು. ನವಿಲಿಗೂ ಈ ಮಾತುಗಳು ಸರಿ ಎನಿಸಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಕೊತ್ತಿಯನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ನೋಡಲಾರಂಭಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ದೂರವೇ

ಇರತೋಡಿತು. ಕೊತ್ತಿಯೇನಾದರೂ ನವಿಲಿನೊಡನೆ ಸಲುಗೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಲು ಹತ್ತಿರ ಬಂದರೆ ನವಿಲು ಕೋಪದಿಂದ ಸಿಡಿದಿಗುಳ್ಳಿ ಅದನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುತ್ತಾಡಿತು. ನವಿಲಿನ ಈ ವಿಚಿತ್ರ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಕೊತ್ತಿಗೆ ಆಕ್ಷಯವೂ, ಒಳ್ಳೇಯ ಸೈಕವನ್ನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಸರವೂ ಆಯ್ದು. ಬರುಬರುತ್ತಾ ಅವುಗಳ ಒದನಾಟ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿ ನಿಂತೆ ಹೋಯಿತು.

ಹೀಗೆ ಇರಲು ಒಂದು ದಿನ ಬೇಕೆಗಾರನೊಬ್ಬಿ ಆ ಕಾಡಿಗೆ ಬಂದ. ಸುಂದರವಾದ ನವಿಲನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಮಾರಿ ತುಂಬ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವ ದುರಾಸೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಸಮಯ ನೋಡಿ, ಹೊಂಚು ಹಾಕಿ ಆ ನವಿಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸ ತೊಡಗಿದ. ನವಿಲಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಯಾತನೆಯೂ, ಪ್ರಾಣ ಭಯವೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಯಾರಾದರೂ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ, ಕಾಪಾಡಿ ಎಂದು